

[Chr. Madsen.]

beregninger der hører til den og den lov, og hvordan man i øvrigt skal håndtere disse tal. Eller ligger det sådan, at statistisk departement ikke har tilstrækkeligt materiale og kyndige folk, eller hvad årsagen nu er, til at kunne følge hurtigt nok med? I dag foreligger der en statistisk meddelelse, hvori man kan se, at lønindeksen for de forskellige nordiske lande og en lang række vesteuropæiske lande er ført op til februar 1962, medens Danmark ikke er kommet længere end til, jeg tror, det er februar 1961. Er der noget galt med kontoret for statistisk bearbejdelse af materiale? Har man for få folk, arbejder man ud fra forkerte forudsætninger, eller er der andre årsager til, at man ikke kan få et materiale frem, som almindelige mennesker kan håndtere, så man kan slå op og se, f. eks. hvordan det forholder sig med timefortjenesten inden for et bestemt område? Jeg vil bede den højtærede socialminister om at komme med nogle oplysninger herom enten i dag eller senere.

I bemærkningerne til lovforslaget går man ud fra, at huslejhjælpen skal forhøjes fra 150 kr. til 164 kr. Jeg har været inde på dette forhold, da jeg omtalte de arbejdsløse og dem, der skal omstilles til andet arbejde, og hvordan de er stillet i de områder, hvor huslejeniveauet er presset op på grund af spekulation i boligbyggeri. Selv om man fik en langt, langt større sats for denne huslejhjælp, lad mig gå helt op til 300 kr., selv om det altså stod i loven, at man kunne yde det som maksimum, ved man godt, at det kun er i de områder, hvor man skal betale den store husleje, at dette maksimum kommer til at gælde. For langt, langt den største part af de arbejdsløse vil man ikke komme op på huslejer af den størrelsesorden. Jeg tror, det forholder sig sådan, at man i Ålborgområdets arbejdsløshedskasse for specialarbejderne har en gennemsnitlig udbetalt huslejhjælp på 70 kr., til trods for at man har haft et maksimum på 150 kr. Jeg kan ikke se, at der vil ske noget ved

at forhøje maksimumsgrænsen op til 300 kr., måske noget mere, for hvis det er sådan, at man skal have omstillingsprocesser gennemført i områder, hvor den ene eller den anden markedsplan gør arbejderne arbejdsløse, kommer man uvilkårligt til at stå over for problemet, og så skal det løses på en eller anden facon. Hvorfor så ikke løse det, når vi nu skal til at revidere arbejdsløshedslovgivningen?

Hvad børnetillæggene angår, kan jeg ikke forstå, at man kan finde frem til beregninger, hvorefter prisniveauet er steget så meget, at det lige præcis drejer sig om 15 øre mere pr. barn pr. dag. Jeg kan ikke finde ud af, hvordan man kommer til de 15 øre. Jeg kan finde ud af, at det er urimeligt at yde et børnetillæg på 195 øre pr. barn pr. dag. Der er ikke en tilsvarende lovgivning her i landet, hvorefter der ydes så urimelige børnetillæg. I sociallovgivningen er børnebidragene oppe på 98 kr., og alle er enige om, at det også er for lavt. Så kommer vi med et børnetillæg i arbejdsløshedslovgivningen på 195 øre pr. barn pr. dag. Det vil omtrent andrage 50-52 kr. pr. måned.

Hvad karensdagene angår, er der sket en halvering, idet man er gået ned fra 6 til 3 dage. Det betragter jeg på den måde, at den højtærede socialminister har det ønske, at dette skal virke som en overgangsordning, så man kan komme helt bort fra disse karensdage. Jeg ved ikke, hvad motiveeringen er for at bibeholde disse 3 dage, så skulle vi ikke i udvalget prøve at tage springet fuldt ud og sløjfe disse karensdage? Jeg kan ikke tro, at der er nogen særlig motivering for at bibeholde 3 dage, når man fra alle sider — i hvert fald inden for fagorganisationerne — i mange år har krævet, at karensdagene bør bortfalde. Jeg tror, jeg skal indskrænke mig til dette.

Efter hvad jeg har sagt, kan man finde ud af, at vi ikke er så særlig begejstrede for det foreliggende lovforslag. Vi kunne ønske os noget mere. Vi kunne ønske os, at arbejdsløshedslovgivningen blev tilpasset,